

onoho předpisu žádné opory. Jest proto výtka nezákonnosti nař. rozhodnutí, čerpaná z něho nesprávným výkladem, jaký mu stížnost dává, bezdůvodná.

Stížnost, dovolávajíc se ustanovení § 47 stav. řádu, namítá konečně také, že překážkou parcelačního povolení jest odlehlá poloha pozemku č. k. . . . Žal. úřad překážky této neuznal z toho důvodu, že při místním šetření bylo zjištěno, že okolní pozemky jsou již částečně, byť i sporadicky, zastavěny. Stížnost vytýká, že tento předpoklad odporuje spisům, ježto za sporadicky zastavěný nelze ještě pokládati pozemek proto, že poblíže parcelovaného pozemku jest hospodářství J. T., které od obce S. jest vzdáleno 1 km (podle protokolu z 5. března 1930 — 960 m). K této výtce dlužno uvést, že stížnost sama připouští, že poblíže parcelovaného pozemku jest již řečené hospodářství, a dále, že nejblížší budova od něho jest stavení čp. . . . Zikmunda M. ve vzdálenosti 425 m. V uvedeném protokolu uvedli pak zástupci stěžující si obce také ještě, že nejblížší budova jest stavení E. V. čp. . . ., vzdálené od pozemku č. k. . . . 400 m. Zjišťuje-li žal. úřad v nař. rozhodnutí, že okolní pozemky jsou částečně, byť i sporadicky, zastavěny, srovnává se toto zjištění s výsledky konaného místního šetření. Nelze mu proto právem vytýkati, že by odporovalo spisům. Jestliže pak žal. úřad na podkladě tohoto skutkového zjištění dospěl k úsudku, že polohu parcelovaného pozemku není možno uznati za odlehlou ve smyslu § 47 stav. řádu, která by vzbuzovala podstatné obavy v příčině jeho zastavitelnosti, nelze ani shledati, že by se úsudek ten přičil zákonu, zejména uváží-li se, že je-li v blízkosti pozemku, o který jde, byť jen jedna stavebně schválená budova obytná, nelze mluvíti o jeho odlehlé poloze (Budw. 8845/1912 A), a že v odlehlé poloze jest jen místo, které následkem nepříznivých podmínek jeho přístupnosti není frekventováno, a leží tedy mimo území, oživené normálním stykem s okolím. Vzdálenost místa od zastavěného území obce nelze tedy s »odlehlou polohou« ztotožňovati, ano tato vzdálenost sama o sobě netvoří ani podstatu pojmu »odlehlá poloha« ve smyslu § 47 stav. řádu (Budw. 9603, 9925/1913 A).

Č. 10.471.

Církevní věci. — Řízení správní (Slovensko):
O zřízení orthodoxní židovské náboženské obce filiální rozhoduje za platnosti zák. č. 125/27 v první stolici zemský úřad, v druhé stolici min. škol.

(Nález ze dne 5. dubna 1933 č. 20.584/32.)

V ě c: Židovská náboženská obec kongresová v L. (adv. Dr. Matěj Weiner z Lipt. Sv. Mikuláše) proti zemskému úřadu v Bratislavě (za zúč. autonomní orthodoxní židovskou náboženskou filiální obec v L. adv. Dr. Šalamoun Rotter z Bratislavy) o zřízení autonomní orthodoxní filiální náboženské obce židovské v L.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Výměrem z 27. září 1929 vzal zemský úřad v Bratislavě na základě nař. býv. uh. min. veř. výučby ze 13. července 1906 a na základě zápisnice sepsané na prvním valném shromáždění autonomní orthodoxní filiální obce v L. dne 25. srpna 1929 na vědomí ustavení a zřízení autonomní orthodoxní židovské filiální obce náboženské v L. s tím, že tato filiální náboženská obec je povinna ve smyslu § 20 zák. čl. LIII:1868 se přidružit k autonomní orthodoxní židovské náboženské obci v H. a podrobiti se rabinátu téže obce a že členové vystoupivší z kongresové náboženské obce v L. jsou ve smyslu § 50 stanov organizace autonomních orthodoxních židovských náboženských obcí na Slov. případně ve smyslu § 2 nařízení býv. uh. min. veř. výučby z 21. června 1888 č. 1191 pres. povinni přispívat k břemenům opuštěné náboženské obce po dalších 5 let, nepočítaje rok vystoupení. Výměr tento byl doručen autonomní orthodoxní filiální náboženské obci židovské v L. a ústřední kanceláři autonomních orthodoxních náboženských obcí na Slov. v Bratislavě.

O výměru zvěděla kongresová náboženská obec židovská v L. a žádala o doručení, což se také stalo, a současně byl doručen opis výměru zemského úřadu v Bratislavě z 21. ledna 1930 tohoto znění: »Okresnímu úřadu v L.: Přípis předsednictva kongresové židovské náboženské obce z 28. prosince 1929 připojením zdejšího výměru z 27. září 1929 se zasílá za účelem jeho doručení předsednictvu a současně nechť je vyrozuměno o tom, že zemský úřad vzal zřízení autonomní orthodoxní filiální obce náboženské v L. na vědomí na základě § 50 stanov organizace autonomních orthodoxních židovských náboženských obcí na Slov., které byly schváleny býv. min. pro Slov. č. 4181/adm. 7. ze dne 14. dubna 1920. Ve smyslu nář. Boh. A 5250/25 dosavadní nařízení býv. min. veř. výučby obzvláště nař. z 21. června 1888 č. 1191 pres. a na jeho základě se vyvinuvší prakse byla změněna předpisy schválených stanov a v důsledku toho nebylo již třeba činiti vzetí na vědomí utvoření nové orthodoxní filiální obce závislým na předběžném šetření předepsaném v nař. č. 1191 pres. z r. 1888.«

O stížnosti uvážil nss toto: — — — —

Maje rozhodnutí o stížnosti ve věci samé, musil se nss zabývat nejprve otázkou, zda nař. rozhodnutí jest konečné ve smyslu § 5 zák. o ss. Rozhodnutí to bylo vydáno za platnosti zák. č. 125/27 o organizaci politické správy a vl. nař. č. 8/28 o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů. Podle čl. 8 zák. č. 125/27, pokud opravný prostředek není vyloučen, lze se odvolati z rozhodnutí okresního úřadu k zem. úřadu a rozhoduje-li tento úřad sám v první stoli, lze se odvolati z jeho rozhodnutí k příslušnému min. Z rozhodnutí zem. úřadu jako odvolacího není další odvolání přípustno.

V daném případě rozhodoval zem. úřad sám v první stoli a jako prvoinstanční rozhodnutí se napadený jeho výměr taky vůči stianě jeví; je tedy proti jeho rozhodnutí přípustno odvolání k příslušnému min. v daném případě k min. škol., leda že by opravný prostředek byl vyloučen.

Nss neshledal předpisu, podle kterého by v daném případě opravný prostředek byl vyloučen; jmenovitě neobsahují takového předpisu ustanovení, kterých se žal. úřad dovolává. Nař. býv. uh. min. vyuč. ze 13.

července 1906 č. 57.121, na jehož základě vzal žal. úřad výměrem z 27. září 1929 na vědomí zřízení filiální náboženské obce židovské v L., a které upravuje obsah stanov filiálních obcí židovských v částech vztahujících se na věci školské, dále postup při ukládání těchto stanov do municipálního archivu nemá vůbec předpisu o tom, že by byl vyloučen opravný prostředek proti prvoinstančnímu rozhodnutí adm. úřadu v těchto věcech. Za to nař. téhož min. z 21. června 1888 č. 1191 pres., které v závěru upravuje kompetenci k rozhodování sporů vzniklých mezi židy při použití pravidel tímto nařízením vydaných v životě náboženských obcí anebo i jinak se vyskytujících, počítá se třemi instancemi, stejně tak nař. téhož min. č. 97929/1904 přizpůsobující tuto kompetenci ustanovení § 1 zák. čl. XX:1901 o zjednodušení adm. řízení. Také ani § 50 stanov organisace autonomních orthodoxních židovských náboženských obcí na Slov. schválený výnosem ministra s plnou mocí pro správu Slov. ze 14. dubna 1920 č. 4181/1 neobsahuje omezení co do opravných prostředků.

Než potom není nař. rozhodnutí vydané zem. úřadem konečným a byla by tedy vlastně stížnost na nss podle § 5 zák. o ss nepřipustnou. Že však se st-lka neodvolala k vyšší instanci — v daném případě k min. škol. —, způsobil žal. úřad sám tím, že neopatřil své rozhodnutí právním poučením o opravných prostředcích, ač to § 68 odst. 2 resp. § 70 odst. 1 vl. nař. č. 8/28 výslovně předpisují, čímž vzbudil ve st-lce přesvědčení, že nař. rozhodnutí opravnému prostředku v řízení správním již nepodléhá. Tento nedostatek zakládá tudíž podstatnou vadu řízení.

Č. 10.472.

Vojenské věci. — Elektrisace. — Řízení před nss - em: I. * Vojenská střelnice nemá ex lege právního nároku na to, aby t. zv. ohrožené pásmo zůstalo nezastavěno. — II. Vojenská správa je legitimována stěžovati si k nss-u do rozhodnutí min. prací stran stavby elektrické transformační stanice podle zák. č. 438/19 v blízkosti vojenské střelnice.

(Nález ze dne 5. dubna 1933 č. 928.)

V ě c: Československý stát — vojenská správa — proti ministerstvu veřejných prací o povolení transformační stanice v Ď.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: K žádosti Elektrických podniků hlavního města Prahy udělil zemský úřad v Praze po vykonaném komisionálním jednání podle § 17 zák. o soustavné elektrisaci č. 438/19 mimo jiné také povolení ke stavbě transformační stanice na pozemku č. k. ... v Ď., zakreslené v předloženém plánu za sloupem č. 24 primárního elektrovodu. Požadavek zástupců vojenské správy, uplatněný při komisi, aby tato transformační stanice byla přeložena zkrácením trasy až ke sloupu č. 23 při hranici ohroženého pásma vojenské střelnice, které podle dosavadních platných předpisů jest vzdáleno 350 m od krajní levé linky ve směru střelby, byl zamítnut.